

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
CATALUNYA
SALA SOCIAL

Passeig Lluís Companys s/n
Barcelona
934866175

SECRETARIA JUDICIAL DE SALA D/DÑA. MERCEDES INIESTA GARCIA.

CÉDULA DE NOTIFICACIÓN DE PROVIDENCIA DE VOTACIÓN Y FALLO Y DE SENTENCIA

En el rollo de Sala núm.: [redacted] formado para resolver el recurso de suplicación interpuesto contra resolución dictada por el Juzgado Social 13 Barcelona en los autos Demandas núm. [redacted], la Sala de lo Social del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña, ha dictado, providencia de votación y fallo y con fecha 13/05/2014 la sentencia que por copia autorizada se acompaña a la presente.

Se le hace saber que tal resolución no es firme y que contra la misma puede interponerse Recurso de Casación para la Unificación de Doctrina con los requisitos y advertencias legales que constan en la sentencia que se notifica.

EL IMPORTE DE LA CONDENA EN COSTAS, ASÍ COMO DEL PRINCIPAL, DEBERÁ INGRESARSE UNA VEZ FIRME LA SENTENCIA, EN LA CUENTA DE CONSIGNACIONES DEL JUZGADO DE LO SOCIAL CORRESPONDIENTE.

Y para que sirva de notificación en forma a la persona que se indica, libro la presente que firmo en Barcelona a veintidos de mayo de dos mil catorce.

LA SECRETARIA JUDICIAL

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
CATALUNYA
SALA SOCIAL

SECRETARÍA MERCEDES INIESTA GARCIA
arg

Recurso de suplicación:

Recurrente:

Recurrido: Tesorería General de la Seguridad Social y Instituto Nacional de la Seguridad Social

Reclamación: Invalidez grado

JUZGADO SOCIAL 13 BARCELONA

DILIGENCIA.- En Barcelona, a 30 de abril de 2014

La extiendo yo, la Secretario, para hacer constar que con esta fecha se devuelve por el Magistrado Ponente el presente procedimiento. Paso a dar cuenta al Ilmo. Sr. Presidente de la Sala. Doy fe.

PROVIDENCIA.-

ILMO. SR. D. JOSÉ DE QUINTANA PELLICER
ILMO. SR. D. JOSÉ QUETCUTI MIGUEL
ILMO. SR. D. GREGORIO RUIZ RUIZ

En Barcelona, a 30 de abril de 2014

Dada cuenta; se señala para deliberación, votación y fallo en el presente procedimiento el próximo día dos de mayo de dos mil catorce.

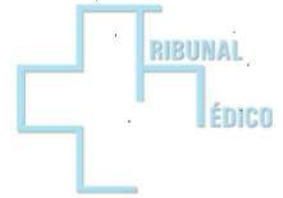
Así lo acordó la Sala y firma el Ilmo. Presidente. Doy fe.

Ante mi.

DILIGENCIA.- Barcelona a la misma fecha. Seguidamente se cumple lo acordado.
Doy fe.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
CATALUNYA
SALA SOCIAL

JSP

IL·LM. SR. FRANCISCO JAVIER SANZ MARCOS
IL·LMA. SRA. MATILDE ARAGÓ GASSIOT
IL·LMA. SRA. JUANA VERA MARTINEZ

Barcelona, 13 de maig de 2014

La Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, formada pels magistrats esmentats més amunt,

EN NOM DEL REI

ha dictat la següent

SENTÈNCIA NÚM.

En el recurs de suplicació interposat per a la sentència del
Jutjat Social 13 Barcelona de data 22 de mayo de 2013 dictada en el procediment
núm. en el qual s'ha recorregut contra la part Instituto Nacional de la
Seguridad Social i Tesorería General de la Seguridad Social, ha actuat com a
ponent la Il·lma. Sra. Matilde Aragó Gassiot.

ANTECEDENTS DE FET

Primer. En data 1 d'octubre de 2012 va arribar al Jutjat Social esmentat una demanda sobre invalidesa grau, la qual l'actor al·lega els fets i fonaments de dret que va considerar procedents i acabava demanant que es dictés una sentència d'acord amb el que es demanava. Admesa la demanda a tràmit i celebrat el judici, es va dictar la sentència en data 22 de maig de 2013, que contenia la decisió següent: ~~Que desestimando~~ la petició subsidiaria de la demanda formulada por DON frente a INSTITUTO NACIONAL SEGURIDAD SOCIAL Y TESORERÍA GENERAL DE LA SEGURIDAD SOCIAL, en reclamación de INCAPACIDAD PERMANENTE ABSOLUTA, debo absolver a las Entidades

demandadas de las pretensiones deducidas en su contra. "

Segon. En aquesta sentència es declaran com a provats els fets següents:

PRIMERO.- Que DON . . . . . con DNI núm. . . . .
nacido el 21-11-1952, afiliado y en situación de Alta en el Régimen General con el
núm. de la S.S. . . . . , siendo su profesión habitual de VENDEDOR
CUPONES ONCE en fecha 21-06-2002 (conforme expediente administrativo).

SEGUNDO.- Que el actor solicito declaración de Incapacidad Permanente en fecha
18-05-12; inicio proceso de incapacidad temporal en fecha 10-07-2012 y le fue
reconocida la pensión de jubilación en fecha 16-08-2012.

TERCERO.- Se inició por el INSS expediente sobre Pensión de Incapacidad
Permanente, siendo emitido informe por el ICAMS en fecha 31-01-2012 en que se
indica las siguientes dolencias: " SECUELAS DE POLIOMIELITIS CON
AFECTACIÓN DE EEII. ATROFIA MUSCULAR. GONARTROSIS
TRICOMPARTIMENTAL GRADO IV DE PREDOMINIO DERECHO. COXARTROSIS
BILATERAL. ESCOLIOSIS LUMBAR DIFICULTAD A LA DEAMBULAICÓN
IMPOTENCIA FUNCIONAL EEII IMPORTANTE".

CUARTO.- Que por Resolución de fecha 26-06-2012 el Instituto Nacional de la
Seguridad Social denegó la solicitud por cuanto el actor no esta afecto a grado
alguno de Incapacidad por no reunir el requisito de incapacidad permanente y
porque no proviene de la situación de incapacidad temporal.
Que por el actor fue interpuesta la oportuna RECLAMACIÓN PREVIA el 11-07-12
solicitando declaración de Incapacidad Permanente Absoluta, siendo contestada
expresamente mediante Resolución DESESTIMATORIA de fecha 23-07-12.

QUINTO.- Que el actor solicita se la declare afecto a una Incapacidad Permanente
ABSOLUTA.

SEXTO.- La base reguladora de la prestación solicitada es la de 2650,10
Euros/mes, más las revalorizaciones y mejoras a que tiene derecho y la fecha de
efectos 10-07-2012 fecha de inicio de la incapacidad temporal; hecho de
conformidad por las partes.

SÉPTIMO.- Que el demandante presenta el siguiente cuadro clínico residual:
POLIOMIELITIS EN LA INFANCIA (NO ESTA DIAGNOSTICADO DE SINDROME
POSTPOLIO) CON AFECTACIÓN DE EEII. ATROFIA MUSCULAR.
GONARTROSIS TRICOMPARTIMENTAL GRADO IV DE PREDOMINIO
DERECHO. COXARTROSIS BILATERAL. ESCOLIOSIS LUMBAR DIFICULTAD A
LA DEAMBULAICÓN IMPOTENCIA FUNCIONAL EEII IMPORTANTE.
ENFERMEDAD ANTERIOR AL ALTA EN SU TRABAJO ONCE 21-06-2002
(Informe referido en informe ICAM).

Tercer. Contra aquesta sentència la part actora va interposar un recurs de
suplicació, que va formalitzar dins del termini. Es va donar trasllat a la part contrària

que no el va impugnar. Es van elevar les actuacions a aquest Tribunal i es va formar aquest rotlle.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER. La demandant impugna la sentència que desestima la petició de declaració de grau de incapacitat permanent absoluta, per revisió del grau de total, i com a primer motiu del recurs, demana la revisió fàctica de la sentència a l'empara del què preveu l'apartat b) de l'art. 191 LPL. Als dits efectes es sol·licita la modificació del fet provat 7è de la sentència. Aquesta petició es relaciona directament amb els documents que consten als folis 38 i següents de les actuacions, demanant una redacció alternativa de las patologies del demandant.

S'ha de tenir present als dits efectes que conforme constant doctrina jurisprudencial per a que prosperi aquesta causa de suplicació, en base al caràcter extraordinari d'aquest recurs, és necessària la concurrència dels següents elements:

- a) l'existència d'un error en el jutgador en la valoració de la prova, de forma clara i palesa, no basat en conjetures o raonaments;
- b) que aquest error es basi en documents o perícies obrants en les actuacions que ho posin en evidència;
- c) que el recurrent assenyali els paràgrafs a modificar, tot proposant una redacció alternativa que concreti la seva pretensió revisòria;
- d) que els resultats que es postulen, encara que es basin en els dits mitjans de prova, no quedin desvirtuats per altres proves practicades al llarg del judici, atès que en cas de contracció ha de prevaler el criteri del jutge d'instància, en tant que la llei li reserva la funció de valoració de les proves; i
- e) que les modificacions sol·licitades siguin rellevants i transcendents per a la resolució de les qüestions plantejades.

D'altra banda, és criteri sostingut pacíficament i des d'antic per aquesta Sala (entre moltes d'altres, SS números 4985/1994, de 26 de setembre; 5654/1994 de 24 d'octubre; 6495/1994 de 30 de novembre; 102/1995, de 16 de gener, 1397/1995, de 28 de febrer;, 1701/1995 i 2009/1995, d'11 i 22 de març; 3284/1995 i 3330/1995 de 23 i 24 de maig; 3633/1995 i 3915/1995 de 9 i 23 de juny; 4890/1995 de 19 de setembre; i 6023/1995, 2300/1995 y 6454/1995, de 7, 20 i 28 de novembre, 1028/1996, 1325/1996 i 8147/1996, de 19 de febrer, 1 de març i 9 de desembre; 3397/1997, 4317/1997, 4393/1997 i 4828/1997, de 9 de maig, 12 i 14 de juny i 4 de juliol; i 6002/1998, 14 de setembre i 7068/1998, de 16 d'octubre) tot aplicant la constant jurisprudència del Tribunal Suprem (també entre d'altres, Sentències de la Sala del Social del Tribunal Suprem de 12 de març, 3, 17 i 31 de maig, 21 i 25 de juny i 10 i 17 de desembre de 1990 i 24 de gener de 1991), que davant dictàmens mèdics contradictoris, llevat la concurrència de circumstàncies especials, s'ha d'atendre la valoració realitzada pel magistrat d'instància en virtut de les competències i atribucions que li atribueix l'article 97.2 de la Llei de Procediment Laboral, l'article 218.2 de la Llei d'Enjudiciament Civil i l'art. 120.3 de la Llei Orgànica del Poder Judicial.

Doncs bé, a la vista dels documents indicats s'ha d'atendre la revisió proposada ja

que el jutgador de la instancia s'ha basat sobretot en l'informe de l'ICAM, sense tenir en compte ni tant sols la pericial proposada per la part demandada, ni precisar per què rebutja o no valora els informes de la sanitat pública que consten en l'expedient administratiu i en el ram de prova de la part actora. En conseqüència s'ha d'atendre la descripció de les lesions que proposa el recurrent, que incorpora bàsicament la referència a lesions que consten admeses tals com "**paraparesia espàstica**" (informe ICS, doc 40, informe pericial INSS doc. 45, informe ICAM doc. 44). Per tant, s'atén en aquest punt el recurs, en part, únicament respecte a la malaltia esmentada, complementant la sentència de instància.

SEGON. En segon lloc es denuncia per la part recurrent, a l'empara de l'apartat c) de l'article 191 de la Llei de procediment laboral la infracció de l'art. 137.5 de la Llei general de la Seguretat Social, per quan valora que les patologies de la demandant la fan mereixedora de la declaració d'incapacitat permanent en grau d'absoluta per tota professió u ofici, o subsidiàriament, cita la infracció de l'article 137-4 demanant la declaració de incapacitat permanent en grau de total, per a la seva professió habitual de venedora de cupó de la ONCE.

En referència a la situació d'incapacitat permanent la jurisprudència ve assenyalant amb reiteració —entre moltes d'altres, SSTS 15.06.1990, 18.01.1991 i 29.01.1991— que per a la correcta valoració de la invalidesa corresponent, les lesions i seqüeles respecte concorren en un subjecte afectat, han de ser apreciades conjuntament, de forma que encara que els diferents mals que integren l'estat patològic d'aquell, considerats aïlladament no comportin cap grau d'incapacitat, sí es pot arribar a una conclusió contrària quan es valorin i ponderin conjuntament.

D'altra banda, respecte al grau d'absoluta, l'article 137.1.5), segons la definició de l'ex art. 137-5 de la LGSS, es aquell que inhabilita completament al treballador per tota professió u ofici, havent declarat la jurisprudència que s'ha d'atendre la petició d'incapacitat quan no estigui la persona en condicions de realitzar les tasques essencials de qualsevol professió per sedentària i lleugera ja que les aptituds que li restin no tinguin rellevància per realitzar una activitat retribuïda i per compte aliena, amb un mínim de professionalitat i eficàcia, i sense que sigui exigible un vertader afany de sacrifici per part del treballador ni un intens grau de tolerància per part de l'empresari.

Respecte a la segona de les qüestions plantejades, si tenim en compte que es tracta d'una poliomeilitis infantil, amb greus seqüeles, i que la única activitat que ha permès el treball i la cotització de la demandant, ha estat la feina de venedora de cupó de ONCE, no es pot fer pitjor condició en la valoració de les malalties patides que a una tercera persona que amb la mateixa situació invalidant no hagués fet l'esforç de treball i de integració social i la malaltia fos posterior. Respecte a aquesta valoració s'ha de tenir en compte que l'article 136, paràgraf 2 de la LGSS, contempla aquesta situació i la resol en el sentit de dir que: "*Las reducciones anatómicas o funcionales existentes en la fecha de la afiliación del interesado en la Seguridad Social no impedirán la calificación de la situación de incapacidad permanente, cuando se trate de personas minusválidas y con posterioridad a la afiliación tales reducciones se hayan agravado, provocando por si mismas o por concurrencia con nuevas lesiones o patologías una disminución o anulación de la*

capacidad laboral que tenía el interesado en el momento de su afiliación"

TERCER. En aquest punt també s'ha de dir també que la jurisprudència del T.S., interpretant els preceptes que cita el recurrent, indica que les lesions a tenir en compte per a qualificar la situació de l'invàlid són totes les patologies que s'evidencien en el moment del fet causant, incloses les anteriors a l'alta o afiliació en el sistema de la Seguretat Social, si posteriorment a aquella s'ha produït un agreujament transcendent. Concretament argumenta la sentència del T.S. de 06/11/2008, RCUUD número 4255/2007 citada que:

"De otra parte, las patologías anteriores a la afiliación necesariamente han de tenerse en cuenta -a efectos de calificar la incapacidad - si posteriormente a aquélla se ha producido una agravación trascendente, porque en principio únicamente no resultaría asegurable -en tanto que ausente el elemento aleatorio- la discapacidad que fuese originaria y previa al alta en el Sistema de la Seguridad Social (en este sentido, siguiendo precedentes dictados en infracción de Ley, las SSTS 27/07/92 -rcud 1762/91- y 26/01/99 -rcud 5066/97-). Afirmamos ello porque la situación que se ha de tener de cuenta -a los citados efectos de la declaración de IP- es la que el trabajador presenta en el momento en que se inicia el expediente de invalidez, siendo así que la dicción del párrafo primero del art. 136.1 LGSS es totalmente clara respecto de que las «reducciones anatómicas o funcionales» que se han de computar son todas las existentes en el momento último y actual en que se lleva a cabo el trámite del expediente de incapacidad ; y por eso el párrafo segundo del mismo art. 136.1 [redacción dada por la Ley 35/2002, de 12/Julio] dispone con nitidez que la patología previa a la afiliación no impedirá la calificación de IP «cuando se trate de personas minusválidas y con posterioridad a la afiliación tales reducciones se hayan agravado, provocando por sí mismas o por concurrencia con nuevas lesiones o patologías, una disminución o anulación de la capacidad laboral que tenía el interesado en el momento de su afiliación» (así, la STS 28/12/06 -rcud 4126/05-; y en el mismo sentido, las de 26/09/07 -rcud 2492/06- y 21/02/08 -rcud 64/07-)."

QUART. Per altra banda, la jurisprudència En referència a la situació d'incapacitat permanent la jurisprudència ve assenyalant amb reiteració -entre moltes d'altres, SSTS 15.06.1990, 18.01.1991 i 29.01.1991- que per a la correcta valoració de la invalidesa, corresponent, les lesions i seqüeles respecte concorren en un subjecte afectat, han de ser apreciades conjuntament, de forma que encara que els diferents mals que integren l'estat patològic d'aquell, considerats aïlladament no comportin cap grau d'incapacitat, sí es pot arribar a una conclusió contrària quan es valorin i ponderin conjuntament. D'altra banda, respecte al grau d'absoluta, l'article 137.1.5), segons la definició de l'ex art. 137-5 de la LGSS, es aquell que inhabilita completament al treballador per tota professió u ofici, havent declarat la jurisprudència que s'ha d'atendre la petició d'incapacitat quan no estigui la persona en condicions de realitzar les tasques essencials de qualsevol professió per sedentària i lleugera ja que les aptituds que li restin no tinguin rellevància per realitzar una activitat retribuïda i per compte aliena, amb un mínim de professionalitat i eficàcia, i sense que sigui exigible un vertader afany de sacrifici per part del treballador ni un intens grau de tolerància per l'empresari.

En el cas que ens ocupa, resulta del fet provat que la demandant, nascut l'any 1952, va patir poliomeilitis infantil, que fa afectar a les seves EEII, i que en l'actualitat pateix seqüeles greus de poliomeilitis, atròfia muscular, paraparèsia espàstica, gonartrosis tricompartimental grau IV de predomini dret, coxartrosi bilateral, escoliosi lumbar, dificultat a la deambulació, impotència funcional. La magistrada de instància recalca que el demandant no pateix el "síndrome post-polio" però no declara provat que el demandant té unes patologies que no són en cap cas anteriors a la vida laboral, ni de la infància, com la coxartrosi, la gonartrosi grau IV o la lumboartrosi, ni tant sols l'atròfia muscular, de manera que no es pot negar que la mateixa descripció de les lesions reflecteix, que en seu moment **d'afiliació al sistema de la seguretat social**, no d'alta a l'empresa ONCE – com també per error es destaca – les patologies s'han agreujat evidenciant el relat de fets provats que és així, de manera que a la anterior i greu dificultat de deambular, per les seqüeles de polio, s'han afegit altres patologies severes (gonartrosi grau IV) i coxartrosi, escoliosi, etc., fets que fan evidents la impossibilitat de realitzar el treball ja adaptat que suposava la seva professió de venedor de cupó de la ONCE, i que per tant no es pot interpretar que li quedi una capacitat residual per cap altra professió u ofici. En conseqüència, s'ha d'estimar la pretensió principal del demandant.

CINQUÈ. Del raonament anterior s'ha de deduir l'estimació del recurs i la revocació de la sentència de instància, per estimar la pretensió principal de la demanda, segons la incontrovertida base reguladora i efectes de la prestació.

Vistos els preceptes legals esmentats,

DECIDIM

Estimar el recurs de suplicació interposat per ..... contra la sentència dictada pel Jutjat Social número 13 dels de Barcelona, en data 22 de maig de 2013, en les actuacions número ....., en el procediment seguit per incapacitat permanent contra l'INSTITUT NACIONAL DE LA SEGURETAT SOCIAL i, en conseqüència, hem de revocar i revoquem la dita resolució.

Estimem la demanda formulada per ..... i el declarem en situació d'incapacitat permanent en grau d'absoluta, amb el dret a percebre una prestació corresponent al 100% de la base reguladora de 2650,10 euros mensuals, des de la data d'efectes del dia 10-07-2012. Condemnem a l'INSTITUT NACIONAL DE LA SEGURETAT SOCIAL a estar i passar per aquesta declaració i al pagament de la pensió declarada, amb els increments que siguin aplicables.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts i a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i expediu-ne un testimoniatge que quedarà unit al rotlle. Incorporeu l'original al llibre de sentències corresponent.

Aquesta resolució no és ferma i es pot interposar en contra recurs de cassació per a la unificació de doctrina, davant la Sala Social del Tribunal Suprem. El dit recurs s'haurà de preparar mitjançant escrit amb signatura d'Advocat i adreçat a aquesta Sala, on s'haurà de presentar en el termini dels deu dies següents a la notificació, amb els requisits establerts a l'Art.221 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social.

Així mateix, de conformitat amb allò disposat l'article 229 del text processal laboral, tothom que no ostenti la condició de treballador o drethavent o beneficiari del règim públic de la Seguretat Social, o no gaudeixi dels beneficis de justícia gratuïta legalment o administrativa reconeguts, o no es trobi exclòs pel que disposa l'article 229.4 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social, consignarà com dipòsit al moment de preparar el recurs de cassació per unificació de doctrina la quantitat de 600 euros en el compte de consignacions que la Sala té obert en el BANC SANTANDER , en l'Oficina núm 2015 situada a la Ronda de Sant Pere, núm. 47 de Barcelona, n° 0965 0000 66, afegint a continuació els números indicatius del recurs en aquest Tribunal.

La consignació de l'import de la condemna, d'acord amb el que disposa l'art. 230 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social, quan així procedeixi, s'efectuarà en el compte que aquesta Sala té obert en l'oficina bancària esmentada al paràgraf anterior, amb el núm. 0965 0000 80, afegint a continuació els números indicatius del Recurs en aquest Tribunal, i havent d'acreditar que s'ha fet efectiva al temps de preparar el recurs en aquesta Secretaria.

Així ho pronunciem, ho manem i ho signem.

PUBLICACIÓ. Avui, la Magistrada ponent ha llegit i publicat la sentència. En dono fe.